

Contracten. Om man siden har faaet det billigere, veed jeg ikke, det er jo rimeligere, at det har været kostbarere, men at det skulde kunne være til en saadan enorm Sum, som den ærede Ordfører anførte, det maa jeg meget betvivle. (Ordføreren: Jeg har ikke sagt „aarligt“) Ja, dertil maa jeg blot erindre, at naar saa Antallet af Aar ikke er angivet, er det vanskeligt i denne Henseende at anstille nogen Beregning. I 100 Aar har det nu ikke været Tilfældet, at det har bestaaet, og for det indskrænkede Tidrum, det kan have bestaaet, tør jeg gjentage, at jeg anseer det for meget tvivlsomt, om der kunde udkomme en Beføstning af 120,000 Rbd. — Det er af den ærede Ordfører yttret, at ved den sjællandske Jernbane skulde Kjøbenhavn komme hvad man kalder Midtpunktet i Riget 14 Mile nærmere. Dette kan jeg nu ligesaa lidt finde rigtigt som de andre Tal, man har nævnt; thi, selv hvis man benyttede flyvende Drager, saa skulde de dog ogsaa have Tid til at komme frem, og Bognene paa Jernbanerne behøve ogsaa Tid, og man regner ikke for Meget, naar man regner omtrent fire Timer som det, Jernbanetoget fra Korsør til Kjøbenhavn vil medtage, og, da man ikke er i Kjøbenhavn i samme Dieblif, som man er i Korsør, saa kan man ikke sige, at Kjøbenhavn ved et saadant Anlæg vilde rykke Midtpunktet i Riget 14 Mile nærmere. — Det er af den ærede Ordfører yttret, at, efter hans Mening, attraae Kjøbstæderne paa ingen Maade at emancipere sig fra Kjøbenhavn. Jeg skulde dog meget betvivle Rigtigheden af denne Paaastand. Men jeg skal derefter henlede Opmærksomheden paa, at den Retning, hvori den ærede Ordfører har angivet, at Kjøbstæderne ikke skulde onse at emancipere sig fra Kjøbenhavn, angaaer Pengesforholdene; men, hvad Pengesforholdene angaaer, skjøner jeg ikke, at Jernbaneanlægget mellem Korsør og Kjøbenhavn med Hensyn til disse vil have en saadan Indflydelse, at denne skulde for Kjøbstæderne virke gavnligere, end nu er Tilfældet. Det har været omtalt — det er maaffee onde Tunger, som have sagt det —, at Kjøbenhavn har ikke mindre benyttet den Hamborgske Credit, end Kjøbstæderne have gjort det, og at derfor Kjøbstæderne ogsaa have henvendt sig til Hamborg, ligesom man mener, at

de Kjøbenhavnske Kjøbmand gjøre. — Det er endvidere anført, at, da man attraaer Jernbaner i Jylland, vil Stødet dertil netop gives ved Forlængelsen af den roestfidske Bane, og den høitagtede Finantsminister har ogsaa dertil knyttet den Grindring, at det maatte ansees betænkeligt nu at tilbagevise dette Anlæg, fordi de engelske Speculanterens Opmærksomhed er rettet derpaa, og, hvis dette Forslag ikke gaaer igjennem, de da vilde afholde sig fra at indlade sig paa saadanne Speculationer, naar de i Tiden maatte ansees ønskelige ogsaa i Henseende til andre Anlæg.

Pluraliteten har nu netop fundet en stor Betænkelighed ved at indlade sig paa det her omhandlede Forslag netop med Hensyn til de Krav, som Jylland gjør paa deslige Jernbaneanlæg. Jeg troer, at man, uden Fornærmelse for den hidtilværende Regjering, tør yttre, at Jylland ikke har været behandlet med den Omforg som de andre Provindsfer, og at derfor Jylland trænger betydeligt til at fremhjelpes og med Retfærdighed og Billighed kan fordre og attraae Dpoffielse i denne Henseende fra Statskassens Side. Men, er dette Tilfældet, forsaavidt den forbigangne Tid angaaer, saa forekommer det mig, at man bør være meget vaersom nu med Hensyn til den tilkommende, og det forekommer mig, som om der maatte kunne reises større Betænkelighed ved nu at indrømme den forlangte Garantie for den sjællandske Jernbane med Hensyn til deslige Anlæg i Jylland, naar disse skulde findes hensigtsmæssige, end ved at udsætte Sagen. Jeg tvivler meget om, at de pecuniaire Midler, som Danmark tilbyder, ville være tilstrækkelige til at iværksætte de store Planer om Jernbanenetter her paa Derne og ligeledes i Jylland og i Slesvig, som man tænker sig, og derfor forekommer det mig, som om det vilde være rigtigst at see Tiden an, forsaavidt man havde en Plan for de forskjellige Anlæg, der kunde attraaes udførte, for derefter at overveie, om man havde Midler til at udføre dem, og derefter at overveie, hvilke der burde gives Fortrin. Det forekommer mig derfor, som om det Stød, man vilde give ved at bevilge den nu omhandlede Garantie for den sjællandske Jernbane, let kunde medføre, at man blev ude af Stand til at